

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **T. T. H. P.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2018, čj. CPR-30652-3/ČJ-2017-930310-V230, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2018, čj. 2 A 7/2018-27, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 30. 9. 2017, čj. KRPA-264337-25/ČJ-2017-000022-ZAM, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 4. 1. 2018, čj. CPR-30652-3/ČJ-2017-930310-V230.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 30. 9. 2017, čj. KRPA-264337-25/ČJ-2017-000022-ZAM, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 4. 1. 2018, čj. CPR-30652-3/ČJ-2017-930310-V230 bylo žalobkyni podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění. Z rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně pobývala v ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání s platností do 11. 1. 2017. Dne 15. 12. 2016 podala žalobkyně žádost o prodloužení platnosti pobytového oprávnění. Dne 23. 3. 2017 zastavil správní orgán řízení o žádosti žalobkyně z důvodu nedoložení všech zákonných náležitostí. Žalobkyně se následně dne 20. 7. 2017 dostavila na Ministerstvo vnitra s dotazem na aktuální stav svého řízení a správní orgán jí oznámil, že její řízení bylo zastaveno a na území ČR pobývá nelegálně. Dne 30. 9. 2017 proto správní orgán uložil žalobkyni správní vyhoštění a dobu, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, stanovil na jeden rok.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalované Městský soud v Praze zamítl.

[3] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost, s níž spojila i návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka uvedla, že má na území ČR rodinu (sestru a dceru), plně se zde integrovala a má zde i ekonomické vazby. Stěžovatelka má zároveň zdravotní problémy s páteří a je závislá na péči českých lékařů. Závažnou újmu spatřuje zejména v nemožnosti pobývat na území ČR. V případě jejího opuštění by neměla možnost v řízení o kasační stížnosti osobně vystupovat a být v kontaktu se svým právním zástupcem a udělovat mu pokyny. Tímto by bylo porušeno její právo na spravedlivý proces, což by pro ni znamenalo značnou újmu. K podpoře svých tvrzení stěžovatelka poukázala na usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, ze dne 23. 1. 2013, čj. 6 As 82/2012-37, a ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005.

[4] Žalovaná k návrhu stěžovatelky uvedla, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Zásah do práva stěžovatelky na spravedlivý proces nemůže být obecným nástrojem legalizace pobytu stěžovatelky. Přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s veřejným zájmem, aby se na území ČR zdržovali pouze cizinci, kteří dodržují právní předpisy.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá podání kasační stížnosti odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej může přiznat na návrh stěžovatele. Použije přitom přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., dle kterého lze přiznat odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS konstatoval, že „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života. K tomu musí soud přihlídnout i tehdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.) netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání“ (srov. též například usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, čj. 10 Azs 186/2015-29). Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že v nyní projednávané věci existuje příčinná souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a žalované, a možným vznikem nepoměrně větší újmy stěžovatelky, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Vycházel přitom z tvrzení stěžovatelky ohledně porušení jejího práva na spravedlivý proces, které by pro ni představovalo značnou újmu. Dotčení práv třetích osob nikdo nenamítl.

[7] Ve shora citovaném usnesení č. 3169/2015 Sb. NSS Nejvyšší správní soud dovodil, že „[p]okud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti“. Důvody uvedené v rozhodnutí o vyhoštění (tedy především pobyt stěžovatelky na území ČR bez platného pobytového titulu po uplynutí lhůty pro vycestování stanovené rozhodnutím o vyhoštění) dle názoru zdejšího soudu nezakládají žádná bezpečnostní či jiná rizika pro Českou republiku.

pokračování

Žalovaná neuvedla žádné konkrétní okolnosti, z nichž by bylo zřejmé ohrožení některého z důležitých veřejných zájmů.

[8] Za pomoci testu proporcionality bylo třeba dále vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího stěžovatelce s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení NSS ze dne 6. 8. 2008, čj. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS, či výše citované usnesení č. 3169/2015 Sb. NSS). Na stupnici závažnosti zásahu „podstatný - mírný - nízký“ lze s ohledem na výše uvedené hodnotit újmu způsobenou stěžovatelce nepřiznáním odkladného účinku jako podstatnou. Naopak, intenzita narušení veřejného zájmu je v daném případě nízká. V této souvislosti NSS zdůrazňuje, že žalovaná ve vztahu k individuální osobě stěžovatelky neuvedla žádné konkrétní důvody pro nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti. S ohledem na tyto skutečnosti lze proto konstatovat, že nepřiznání odkladného účinku není v daném případě v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Tímto je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud po posouzení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou splněny; neshledal důvod odchytil se od své dosavadní judikatury. Z těchto důvodů stěžovatelce vyhověl a její kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[10] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005-96). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 30. 9. 2017, čj. KRPA-264337-25/ČJ-2017-000022-ZAM, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 4. 1. 2018, čj. CPR-30652-3/ČJ-2017-930310-V230.

[11] Soud však zároveň připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[12] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu